

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

De Conceptione Et Natiuitate. Capvt I. De mandacijs aliquot
Caluino-prædicanticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

DE CONCEPTIONE ET NATI-
uitate.

CAPVT I.

*De mendacijs aliquot Caluino-
prædicantibus.*

NISI in ipso statim huius articuli limine inciperet à mendacijs, nomen se posse tueri suum Prædicans non existimauit. vix primum absoluit paragraphum, quin loqueretur ex suis, hoc est (vt scapham cum ipso scapham appellemus) prædicantice mentiretur, calumniareturque. Mentitur cum ait: *Saltem nemo hæcenus inter Papiſtas extitit, qui circa hoc caput de Chriſti natiuitate, vel minimum etiam errorem, nedum, hæreſin aliquam nobis Caluiniſtis obiecerit, exceptis calumniantibus hiſce (Monasterienſibus) Ieſuitis: Iam pridem vobis Sacramentarijs obiecerunt complures alij viri docti & has & alias blaſphemias. Feuardentius Gallix decus lib. 4. Theomachix Calu. Reginaldus inter Anglos vir multiplicis ſcientix laudibus eximius in Caluino Turciſmo, Polonus Iurgievvicius, in Nullus & Nemo. Cnoglerus Auſtrius in ſymbolo Caluiniano, Sluſſelburgius Lutheranus in Theologia Caluinistica, vt præteream innumeros alios, qui Elenchos Catalogoſue hæreſum conſcripſerunt ex profeſſo:*

i. Mend.
Ieſuitas
primos hæc
obijcere,

fesso: certè è Societate in hanc materiam pauci inciderunt, qui nõ data occasione hos atheifmos, deformatis Euágelicis in os ingesserint: Vide Posseuinum in Atheifmis li. 8. c. 32. Maldonatium in commentarijs in Euangelia passim. Bellarm. cum alibi, tum lib. 3. de Eucharistia capit. 6. Suarez Tom. 2. in 3. D. Thomæ. & alios.

2. Mend.

Mentitur secundo cum ait §. 2. Christum secundum Caluinum virginitate integra manente verè & propriè natum ex Maria virgine, de quo infra cap. 4.

3. Mend.

Mentitur 3. & simul sibi contradicit cum inquit §. 3. Iesuitas in thesi miscere æternam generationem Filij ex Patre & cõceptionem eiusdem temporalem in vtero matris. Nam §. 5. concedit illud prophetæ: Generationem eius quis enarrabit? rectè intelligi de generatione Christi temporali. Cum igitur Iesuita vna cum Irenæo lib. 3. ca. 21. Iustino in colloquijs cum Triphone, August. in Ioann. tract. 31. Leone Papa de Natiuitate Christi, & cum alijs locum illum Isaiaë intelligant de temporanea Christi Genesi, non confundunt toto genere inter se diuersas generationes.

4. Mendac.

Mentitur 4. cum Iesuitis ascribit pro mendacio §. 4. quod dicant, Caluinum & cæteros eiusdem luti homines gloriari, quasi enarrare possint generationem Christi. Non enim asserunt eos vsquam hac de re gloriari. Sed simpli-

pliciter, quid ab ijs fiat, ostendunt, dicentes: Enarrant eam Calvinistæ, simulque indicant Caluini in explicando versu Esaiæ peruersam licentiam, qui ex Christi generatione confingat Ecclesiæ propagationem contra veterum intelligentiam, audacter deflectens ad explanationes honori Christi extollendo minus appositas.

Mentitur 5. cum Caietanum numerat inter Iesuitas §. 6. ubi scribit. *Quin idem sit ab ipsismet Iesuitis, vide vel solum commentarium Caietani & Pererij in Genesin, ubi sapius à torrente patrum recedunt.* Non enim Caietanus Iesuita fuit vel esse potuit, qui & Cardinalis & Dominicanus quando Societas Iesu coaluit, vix fuit. §. Mendac.

Mentitur 6. cum infit §. citato. *Patres semper voluisse sua omnia ad S. Scripturæ & rectæ rationis amussim examinari.* Nam anathema illis in Concilijs dixerunt, qui examinata ab Oecumenicis, maximè primis Synodis, probataque, rursus examinare & disputate nõ pertimescerent. vide Bell. li. 2. c. 3. de cõcilioꝝ authoritate.

Mentitur 7. solenni suo more secum pugnans. Nam §. 11. ait: *Bucerus nec dixit, nec dicere potuit (Christum in vtero prius informem inanimatamue massam assumfisse) ut qui sciret informem massam nec Deum, nec hominem esse.* At §. 14. cum sibi obiecisset filio Dei indignum videretur, si dicatur informem fœtum assumfisse: respondet: *non magis hoc Christo indignum videtur, quam quod in morte cadauer sibi vnitũ retinuit.*
Potuit

Potuit igitur Christus vertiginoso prædicanti informem massam assumere non minus quam eam in morte retinuit, idq; dicere potuisset Bucerus: & non potuit eam eidem assumere, ideoque id Bucerus etiam dicere non potuit. Omitto mentiri hominem prædicantem, cum negat in Bucero ea verba reperiri. Sed quid attinet lectorem fatigare fœdis Apologiae prædicantiae antilogijs feligendis, pleraq; introspecta sunt mendacium.

CAPVT II.

An & quomodo filius Dei Calvinistici sit incarnatus.

Aliquorū
Caluinista
rū Messias
nondum
natus.
2. Probat.

DE hoc in 1. parte thesis 13. res tota paucis
ita potest comprehendi. I. Vero fit
admodum simile Calvinistarum omnium
Christum nondum venisse. Probatur 1. quia
Martino Bucero Caluini Magistro, Apostolo
in Angliam, Euangelismo illustrandam, mis-
so; viro (vt prædicans inquit §. 102.) *sua etate &
etiamnum in aestimatione maxima habito* visum
est, & quidem iam iam morituro, & ante De-
um iudicem huius verbi apparituro, Chri-
stum Iesum non fuisse Messiam promissum,
sed alium exspectandum. Lindan. Dial. 2. Du-
bit. Genebr. ad annum Christi 1551. Posseni-
nus in Atheismis ad artic. 3. Symboli Apost.
Vlen.